

Beszámoló

Az elmúlt egy év szakmai szempontból életem eddigi legmozgalmasabb éve volt. Rengeteg élménnyel és tanulsággal, életre szóló leckével megfűszerezve. Eredetileg 10 egyéni koncertet terveztem Erdély különböző városaiba, ahol főleg nyugat-európai zeneszerzők dalait énekelem egy-egy magyar dallal, valamint saját szerzeményekkel kiegészítve.

Bármennyire is azt hinné az ember, hogy az egyéni koncert sorozat könnyű falat lesz, bizony megdolgoztatja az embert, de hála a megfelelő társaknak az ember megtud birkózni az akadályokkal. Fehér Izabella személyében egy olyan zongoristára leltem, akivel remekül tudtunk együttműködni és alapos részletekbe menően tudtuk kidolgozni az előadás dalait.

Első koncertünk a Székelyudvarhely-i Nyári Esték rendezvénysorozat keretén belül zajlott, ahol az időjárás egy kissé megviccelt minket, ugyanis elkezdett cseperegni az eső. Hála a kitartó közönségünknek, köztük azoknak is, akik a segítségünkre siettek az esőernyőikkel, a koncertet sikeresen befejeztük és a végére a nap is kisütött.

A következő koncertünkre Nagenyeden került sor a központi Római Katolikus templomban, így a dalokat kiegészítettem néhány egyházi művel is. Hála a Brassó-i egyetemi

tanáromnak, aki igencsak megmozgatta a kapcsolatait, teltházás koncertünk volt, ahol a polgármester is megjelent a feleségével.

Tanárommal Ioan Chiciudean-nal, a zongorakísérőmmel Fehér Izabellával és a Nagyenyedi polgármesterrel koncert után.

A következő koncertünkre néhány dallal diákomat Szabó Zoltánt is bevettem, ezáltal segítve az ő énekesi pályafutását, valamint nagyközönség előtt való tapasztalatszerzését is, a Székelyföldi Filharmónia által megrendezett Őszi Zenei Kavalkád koncertsorozat keretén belül. Ezt követően novemberben Nagyváradon majd Kolozsváron koncerteztünk. Ezeken a helyszíneken a kis létszám ellenére a közönségünk nagyon elégedett volt és arra bízott minket, hogy ha lehetséges ismételjük meg a koncertünket, úgy, hogy lehetőleg ne legyen egyszerre más hasonló jellegű kulturális rendezvényekkel mert, akkor megoszlik a közönségünk. Volt egy öregúr Nagyváradon aki, a koncert után a következőket mondta: *„Fiatalember, szégyellje magát, hogy nem hirdette meg sokkal jobban a ma esti koncertet, mert így rengeteg ember lemaradt arról a csodáról, amiben önök ma este minket részesítettek.”* Elmarasztalás és dicséret egyetlen mondatban. Hát igen, a marketing nem a művészek erőssége és bizony nem csak annyiból áll, hogy plakátot készítünk, újságban és rádióban hirdetünk, de az is igaz, hogy amíg az embert megismerik ahhoz rengeteg idő kell.

Kolozsváron egy régi barátom látott el hasznos tanácsokkal jövőre való tekintettel, idézem:”*Pofátlanul reklámozni kell*”

Ha eljön a december, bizony nem maradhat el a karácsonyi koncert sem, ehhez újabb társakat kap az ember, akikkel duettezve magyar karácsonyi népdalfeldolgozások is bekerülnek a klasszikusok közé.

András Ildikóval énekeljük a „Dicsőség mennyben az Istennek” című karácsonyi dalt, Karai József feldolgozásában egy kis általam írt második szólammal megfűszerezve.

Az ember útja során számtalan akadállyal találkozhat, a zenei-énekesi pályának is megvannak a maga buktatói: többek között legyőzni a lámpalázat, túlélni az alkotói válságokat, optimistának maradni annak ellenére, hogy kevesen jelennek meg egy-egy koncertünkön, elviselni, hogy néha egészségügyi okokból (például egy kis nátha) nem a terveink szerinti ritmusban haladnak koncertjeink. *Ember tervez, Isten végez.* Nem nevezhető betegségnek, terhesség helyett inkább áldott állapotnak szeretem nevezni, de a zongora kísérem bizony ezen áldott állapotának a hetedik hónapjába lépett és nekem más zongorista után kellett néznem. Meg is találtam Száva-Péter Éva személyében, akivel újra nekifoghattunk a próbáknak, hogy megfelelően kidolgozzuk a darabokat. Bizony ez nem szóló karrier, sokkal inkább csapatmunka és ehhez jó társakra van szükségünk, akiket fontos hogy megbecsüljünk anyagilag is. Ehhez óriási segítséget jelentett az ösztöndíj, ami a reklám költségek, útiköltségek és egyéb járulékos anyagi terhek mellett bizony nagyban hozzájárult, hogy csapattársaimat anyagilag is kellőképpen megbecsüljem.

Valaki egyszer a következő bölcs tanácsot adta nekem:”A *terveidet írd homokba, de A CÉLJAIT VÉSD BETONBA*” Eredetileg 10 koncertet tűztem ki célul, ebből 6-ot sikerült megvalósítani eddig, a továbbiak pedig folyamatban vannak. DE... ki mondta, hogy 10 koncertnél megkell állnom? A következő 3 koncert helyszíne már le is van szögezve és bizony mindezt folytatni kell, mert a hálás közönségünk visszavár.

Én magam is nagyon hálás vagyok a Communitas Alapítványnak, hogy segítségével megkaphattam a kezdő lendületet céljaim megvalósításában. Remélem még sokáig élnek azok, akik létrehozták (meg ALKOTTÁK ☺) az ösztöndíjat, hogy más fiatal művészek is lehetőséget kapjanak céljaik elérésére.

Isten áldja meg őket és a munkájukat.

